

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	11
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	12
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	13
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	16
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	21
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	23

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 1/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela (art. 825 pkt 1 k.p.c.), skutkuje stosownie do przepisu art. 826 k.p.c. uchyleniem postanowienia komornika o przyznaniu od dłużnika na rzecz wierzyciela kosztów zastępstwa prawnego w egzekucji, wydanego w toku sprawy?;

2. Czy postanowienie komornika ustalające na rzecz wierzyciela koszty zastępstwa prawnego i obciążające nimi dłużnika wydane w toku postępowania, następnie umorzonego na wniosek wierzyciela, w odniesieniu do którego komornik sądowy stwierdził prawomocność (art. 365 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.), wiąże innego komornika oraz w przypadku pozytywnej odpowiedzi, czy stanowi podstawę do wszczęcia odrębnego postępowania egzekucyjnego, czy też winno być egzekwowane wyłącznie w postępowaniu egzekucyjnym zainicjowanym ponownie na podstawie tego samego tytułu, który stanowił podstawę pierwotnie wszczętej egzekucji?”

III CZP 2/13

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest dopuszczalne pominięcie skutków upływu terminu zawitego przewidzianego w art. 568 § 1 Kodeksu cywilnego poprzez

odwołanie się do konstrukcji nadużycia prawa podmiotowego (art. 5 Kodeksu cywilnego)?”

III CZP 3/13

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Lęborku VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w Bytowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Sąd Rejonowy w Lęborku – orzekający od dnia 01. 01. 2013 r. w IV Wydziale Cywilnym w Bytowie w połączonych sprawach cywilnych prowadzonych pod sygnaturą VI Co 66/13 – jest Sądem ustanowionym ustawą, a więc uprawnionym do rozstrzygnięcia o prawach i obowiązkach o charakterze cywilnym w rozumieniu art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm. – zwana dalej EKPC) w sprawach cywilnych, które wpłynęły do Sądu Rejonowego w Bytowie przed jego zniesieniem z upływem dnia 31.12.2012 r., a tym samym czy nie zachodzi nieważność postępowania w rozumieniu normy procesowej wynikającej z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 4 *in principio* k.p.c. w wypadku jego kontynuowania na skutek orzekania przez sędziego zawodowego w Sądzie Rejonowym w Lęborku na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości z dnia 12.11. 2012 r. o przeniesieniu sędziego, który pełnił do dnia 31.12. 2012 r. obowiązki orzecznicze w Sądzie Rejonowym w Bytowie?”

III CZP 4/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy po wejściu w życie ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (art. 63 ust. 2) sąd może w procesie o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym dokonywać kontroli ostateczności decyzji administracyjnej w postaci Aktu Własności Ziemi wydanego w trybie ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych w sytuacji, gdy właściwy organ administracji stwierdził ostateczność tej decyzji?”

III CZP 5/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy notariuszowi za sporządzenie i przesłanie do sądu zamieszczonego w akcie notarialnym wniosku o dokonanie wpisu w księdze wieczystej w wykonaniu obowiązku wynikającego z art. 92 § 4 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.) przysługuje wynagrodzenie ustalane na podstawie § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 148, poz. 1564 ze zm.) – odrębne od wynagrodzenia za sporządzenie aktu notarialnego dokumentującego czynność, o której mowa w art. 92 § 4 Prawa o notariacie?”

III CZP 6/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba będąca właścicielem gruntu objętego postępowaniem scaleniowym przeprowadzonym na podstawie ustawy z dnia 24 stycznia 1968 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. Nr 3, poz. 13), która nie będąc uczestnikiem postępowania scaleniowego nie otrzymała gruntu poscaleniowego, staje się współwłaścicielem nieruchomości poscaleniowej, do której został włączony jej grunt, czy też współwłaścicielem nieruchomości wydzielonej tytułem ekwiwalentu uczestnikowi postępowania scaleniowego, który został wymieniony w decyzji o zatwierdzeniu scalenia jako osoba, która wniosła ten grunt do postępowania scaleniowego?”

III CZP 7/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest zażalenie na postanowienie sądu I instancji oddalające skargę na czynność komornika polegającą na wydaniu postanowienia o oddaleniu wniosku dłużnika lub wierzyciela o dokonanie dodatkowego opisu i oszacowania nieruchomości w trybie art. 951 k.p.c.?”

III CZP 8/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy ważne są umowy zbycia – w ramach umowy zamiany – udziałów jedynie w niektórych działkach gruntu stanowiących wraz

**z innymi działkami, nie objętymi umową, jedną nieruchomością grun-
tową w sytuacji gdy uczestniczący w umowie współwłaściciele nie-
ruchomości złożyli jednocześnie wniosek o dokonanie podziału
wieczystoksięgowego nieruchomości?**

a w razie pozytywnej odpowiedzi na to pytanie

**2. Czy mniejszości współwłaściciele nieruchomości przysługu-
je samodzielne uprawnienie, oparte o treść art. 21 ustawy o księ-
gach wieczystych i hipotece, do dokonania wieczystoksięgowego
podziału nieruchomości?”**

III CZP 9/13

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione
do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„1. Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie o zwrot
świadczenia spełnionego tytułem zwrotu dofinansowania, jako
środków pobranych nienależnie w rozumieniu art. 211 i art. 145
ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z
2005 r. Nr 249, poz. 2104 ze zm.), w brzmieniu nadanym ustawą z
dnia 8 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych
oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1832), w
związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy
wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr
157, poz. 1241 ze zm.),**

a w razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1.:

**2. czy sąd powszechny jest uprawniony do stwierdzenia ist-
nienia zobowiązania do zwrotu dofinansowania, jako środków po-
branych nienależnie w rozumieniu art. 211 i art. 145 ustawy z dnia
30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249,**

poz. 2104 ze zm.), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 8 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1832), w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 ze zm.)?”

III CZP 10/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zasada rozpoznawania spraw o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego na posiedzeniu niejawnym, określona przepisem art. 514 § 1 k.p.c. – ma zastosowanie poprzez przepis art. 391 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. także do postępowania apelacyjnego?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 57/12 – z dnia 17 stycznia 2013 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Prokuratora Generalnego

Podwyższenie kapitału zakładowego na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może nastąpić przez podwyższenie wartości nominalnej udziałów istniejących lub ustanowienie nowych, z tym że nowe udziały w podwyższonym kapitale mogą być objęte jedynie przez wspólników w stosunku do ich dotychczasowych udziałów.

III CZP 95/12 – z dnia 17 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku:

„1. Czy w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia auto-casco samochodu osobowego niedochowanie przez ubezpieczającego (poszkodowanego) obowiązków wynikających z ogólnych warunków ubezpieczenia poprzez zaniechanie zabezpieczenia poza pojazdem dokumentów pojazdu (karty pojazdu) podlega ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 827 § 1 k.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2007 r. Nr 82 poz. 557) w sytuacji, gdy zachowanie to nie było bezpośrednią przyczyną szkody, ani też nie przyczyniło się w żaden sposób do jej powstania?

W razie udzielenia odpowiedzi pozytywnej na pytanie 1 (pierwsze),

2) czy art. 827 § 1 k.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2007 r. Nr 82 poz. 557) ma zastosowanie do zawinionego zachowania ubezpieczającego (poszkodowanego) polegającego na niedochowaniu obowiązków wynikających z ogólnych warunków ubezpieczenia poprzez zaniechanie zabezpieczenia poza pojazdem dokumentów pojazdu (karty pojazdu), nie mającego znamion umyślności, ani rażącego niedbalstwa?

W razie udzielenia odpowiedzi negatywnej na pytanie 1 (pierwsze),

3) czy niedochowanie przez ubezpieczającego (poszkodowanego) obowiązków wynikających z ogólnych warunków ubezpieczenia poprzez zaniechanie zabezpieczenia poza pojazdem dokumentów pojazdu (karty pojazdu), nie noszące znamion rażącego niedbalstwa, ani umyślności powinno skutkować odmową wypłaty odszkodowania, czy też dopuszczalne jest w takim przypadku zasądzenie odszkodowania z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia auto-casco na zasadach słuszności?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 97/12 – z dnia 17 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu

Do wniosku Agencji Nieruchomości Rolnych o wpis w księdze wieczystej prawa odkupu nieruchomości rolnej, zastrzeżonego na rzecz Skarbu Państwa w umowie sprzedaży, nie ma zastosowania art. 94 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.).

**III CZP 100/12 – z dnia 17 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie**

Małżonkowie są współuczestnikami koniecznymi po stronie pozwanej, jeżeli byli stroną umowy darowizny dokonanej na ich rzecz przez dłużnika i zaskarżonej przez wierzyciela (art. 527 k.c.), a przedmiot darowizny wszedł do ich majątku wspólnego.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CSK 459/11 – wyrok z dnia 19 października 2012 r.

Podjęcie przez właścicieli lokali uchwały, o której mowa w art. 24¹ § 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.), powoduje powstanie wspólnoty mieszkaniowej oraz wygaśnięcie uprawnienia spółdzielni mieszkaniowej do wykonywania na podstawie art. 27 ust. 2 tej ustawy zarządu nieruchomością wspólną.

III CZ 77/12 – postanowienie z dnia 28 listopada 2012 r.

W postępowaniu toczącym się na skutek zażalenia na orzeczenie o uchyleniu wyroku sądu pierwszej instancji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy poddaje kontroli prawidłowość stwierdzenia nieważności postępowania przez sąd drugiej instancji (art. 394¹ § 1¹ k.p.c.).

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 1/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy powaga rzeczy osądzonej o jakiej mowa w przepisie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. zachodzi tylko wtedy, gdy w pierwszym prawomocnym wyroku sąd przyjmie w orzeczeniu, że zachodzą przesłanki z art. 12 k.k., czy też także wtedy, gdy sąd nie przyjmie konstrukcji czynu ciągłego, mimo, że zachodzą przesłanki do jego przyjęcia, zaś czyn będący przedmiotem rozpoznania w drugim postępowaniu zakwalifikowany z art. 12 k.k. został popełniony, częściowo w okresie ustalonym wcześniejszym prawomocnym wyrokiem skazującym?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

**I KZP 18/12 – z dnia 24 stycznia 2013 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich**

Do postępowania sądowego, wszczynanego przez wniesienie do sądu okręgowego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych odwołania od orzeczenia Krajowego Sądu Dyscyplinarnego na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649 ze zm.), stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 ze zm.).

**I KZP 19/12 – z dnia 24 stycznia 2013 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego**

Reguły wyłączania wielości ocen mają zastosowanie jedynie w wypadku zbiegu przepisów ustawy, natomiast nie stosuje się ich w razie idealnego zbiegu czynów zabronionych, o którym mowa w art. 8 § 1 k.k.s.

**I KZP 20/12 – z dnia 24 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie**

Oskarżyciel prywatny może odwołać złożone przed rozpoczęciem przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej oświadczenie o odstąpieniu od oskarżenia – do chwili wydania przez sąd postanowienia o umorzeniu postępowania.

I KZP 21/12 – z dnia 24 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie:

„1. Czy do idealnego zbiegu przestępstwa z art. 8 k.k.s. stosuje się zasady wyłączania wielości ocen, a jeżeli tak to,

2. czy art. 108 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (jedn. tekst: Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) w odniesieniu do fikcyjnej faktury rodzi obowiązek podatkowy, czy też zawarte w tym przepisie zobowiązanie do zapłaty kwoty podatku wskazanej w wystawionej fakturze ma charakter swoistej sankcji administracyjnej,

3. czy zmiana stanu prawnego związana z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku VAT zwłaszcza art. 108 ust. 1 w miejsce ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 z późn. zmianami), w tym art. 33 ust. 1, oddziałuje w jakikolwiek sposób na zakres odpowiedzialności karnej osób wystawiających fikcyjne faktury pod rządami ustawy obowiązującej poprzednio oraz czy mają tu zastosowanie przepisy intertemporalne określone w art. 2 § 2 k.k.s. ewentualnie art. 4 k.k.,

4. jaki przepis obowiązującego prawa nakłada na wystawcę fikcyjnej faktury VAT obowiązek jej wystawienia w rozumieniu art. 62 § 1 i 2 k.k.s.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 22/12 – z dnia 24 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie:

„Czy przepis art. 300 § 2 k.k. obejmuje swoją ochroną wyłącz-

nie wiarytelności wynikające z obrotu gospodarczego, czy też udziela ochrony również wiarytelnościom powstałym w obrocie gospodarczym, zabezpieczającym interes fiskalny Państwa, w szczególności daninom publicznym i podatkom?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 23/12 – z dnia 24 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie:

„Czy zażalenie wniesione przez prokuratora na postanowienie sądu I instancji o uchyleniu środka zapobiegawczego wydane na skutek wniosku oskarżonego lub jego obrońcy (art. 254 § 1 k.p.k.), podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych, wynikających z art. 252 § 1 k.p.k., czy też na zasadach określonych w art. 254 § 3 k.p.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 24/12 – z dnia 24 stycznia 2013 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Występek określony w art. 231 § 1 k.k. należy do kategorii przestępstw z konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo, a więc materialnych, znamienych skutkiem, którym jest wystąpienie niebezpieczeństwa powstania szkody w interesie publicznym lub prywatnym.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 221/12 – wyrok z dnia 1 sierpnia 2012 r.

Ponowne wydanie wyroku nakazowego po utracie mocy przez poprzedni na skutek wniesienia sprzeciwu (art. 506 § 3 k.p.k.) jest niedopuszczalne; sprawa w takim wypadku podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych.

IV KK 59/12 – postanowienie z dnia 21 sierpnia 2012 r.

Fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. lub wymienione w art. 178a § 4 k.k., zaistniały w dacie wyrokowania co do popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie art. 178a § 4 k.k. także wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania. Nie stanowi natomiast przeszkody do przyjęcia odpowiedzialności na podstawie art. 178a § 4 k.k. zatarcie, w dacie wyrokowania, skazania za przestępstwo, którego częścią było orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jeżeli będący przedmiotem osądu czyn określony w art. 178a § 1 k.k. został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu.

III KK 403/11 – postanowienie z dnia 21 sierpnia 2012 r.

Typ przestępstwa ukrywania dokumentu (art. 276 k.k.), którym sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać, polega na podjęciu

tego rodzaju zachowań, w wyniku których dokument znajdzie się w miejscu znanym sprawcy, nieznanym natomiast osobom, którym przysługuje prawo do rozporządzania dokumentem, choćby nie wyłącznie (utajnienie miejsca jego przechowywania).

V KK 238/12 – postanowienie z dnia 12 września 2012 r.

Przepis art. 607t § 1 k.p.k. nie formułuje przesłanki odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania; zawiera on natomiast adresowany do polskiego sądu wymóg, by w przypadku wykonania europejskiego nakazu aresztowania wobec obywatela polskiego lub osoby, która korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa azylu, przekazanie nastąpiło pod warunkiem, że osoba ta będzie odesłana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po prawomocnym zakończeniu postępowania.

III KZ 70/12 – postanowienie z dnia 27 września 2012 r.

W razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania z przyczyn wskazanych w art. 17 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. oraz z powodu niepoczytalności sprawcy dopuszczalna jest z mocy art. 523 § 3 k.p.k. tylko kasacja strony zmierzająca do pogorszenia sytuacji prawnej oskarżonego; kasacja strony niestawiająca sobie takiego celu, a więc wniesiona na korzyść oskarżonego lub obojętna dla jego interesów procesowych, jest niedopuszczalna.

II KK 336/11 – postanowienie z dnia 10 października 2012 r.

Przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687 ze zm.) zawiera zamknięty katalog przestępstw, wobec czego dowody zebrane w drodze legalnej kon-

troli operacyjnej mogą być wykorzystane w postępowaniu karnym tylko w odniesieniu do tych przestępstw. Oznacza to, że niedopuszczalne jest wykorzystanie dowodów uzyskanych w wyniku tej kontroli w odniesieniu do przestępstw jednostkowych, popełnionych w ramach zorganizowanej grupy przestępczej (art. 258 k.k.), jeśli przestępstwa te nie mieszczą się w katalogu objętym wymienionym przepisem ustawy o Policji.

V KK 167/12 – postanowienie z dnia 23 października 2012 r.

Przepis art. 537 § 2 k.p.k. określa w sposób autonomiczny rodzaje orzeczeń następczych w postępowaniu kasacyjnym, ale nie ustanawia zamkniętego katalogu tych orzeczeń, pozostawiając możliwość wydania innego rodzaju orzeczenia następczego, przy wykorzystaniu odesłania zawartego w art. 518 k.p.k. W konsekwencji, po rozpoznaniu kasacji wniesionej na podstawie art. 521 k.p.k. od prawomocnego postanowienia sądu utrzymującego w mocy postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego (art. 330 § 1 k.p.k.), Sąd Najwyższy władny jest uchylić orzeczenia obu tych organów i przekazać sprawę prokuratorowi w celu ponownego rozważenia kwestii zasadności umorzenia postępowania przygotowawczego.

III KO 58/12 – postanowienie z dnia 28 listopada 2012 r.

Wznowienie postępowania – poza wypadkiem określonym w art. 540b i w art. 542 § 3 k.p.k. – nie służy kontroli poprawności prawomocnego rozstrzygnięcia sądowego w świetle przepisów prawa materialnego lub procesowego, obowiązujących w dacie prawomocnego osądu sprawy (także pod kątem współmierności kary),

lecz wzruszeniu prawomocnie zakończonego postępowania na podstawie okoliczności, które wyszły na jaw, zostały stwierdzone lub zaistniały po wydaniu rozstrzygnięcia końcowego i które świadczą o tym, że rozstrzygnięcie to jest niesłuszne lub dotknięte wadą prawną.

Do okoliczności tych należy także, przewidziane w art. 540 § 2 k.p.k., stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności m. in. z Konstytucją przepisu prawnego, na podstawie którego zostało (wcześniej) wydane prawomocne orzeczenie sądowe.

III KO 28/12 – postanowienie z dnia 5 grudnia 2012 r.

Orzeczenie wymienione w art. 541 § 2 *in fine* k.p.k., umarzające postępowanie, powinno zawierać ustalenie świadczące o popełnieniu przestępstwa odpowiadającego warunkom określonym w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., albo co najmniej przytaczać okoliczności wskazujące na (uprawdopodobniające) dokonanie takiego przestępstwa. Nie będzie to możliwe w dwóch wypadkach: w razie wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania (art. 22 k.p.k.), albo odmowy wszczęcia postępowania z powodów określonych w art. 17 § 1 pkt 5 – 11. W tej ostatniej sytuacji, to jest stwierdzenia już na wstępie wymienionych przeszkód, niemożliwe jest wszczęcie postępowania, bo zakazuje tego dyspozycja art. 17 § 1 *in princ.* k.p.k. Wówczas jednak na wnioskodawcy ciąży obowiązek wskazania okoliczności świadczących o dopuszczeniu się przestępstwa w związku z postępowaniem.

III KK 122/12 – wyrok z dnia z dnia 5 grudnia 2012 r.

1. W sytuacji, gdy prokurator, przychyłając się do zażalenia pokrzywdzonego, uchyli postanowienie o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego, bez przekazywania sprawy sądowi (art. 463 § 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 k.p.k.), a następnie dojdzie powtórnie do wydania takiego samego postanowienia, to pokrzywdzony nie uzyskuje uprawnień do wystąpienia z własnym aktem oskarżenia, o jakim mowa w art. 55 § 1 k.p.k.

2. Każde pouczenie o uprawnieniach strony w związku z wydaniem określonej decyzji procesowej, powinno być dostosowane do konkretnej sytuacji i wyraźnie wskazywać na sposób postąpienia w danym przypadku. Nie ma przy tym znaczenia, że organ posługuje się określonymi formularzami, jako że zawarte w nich pouczenia należy zawsze dostosować do realiów procesowych danej sprawy.

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II UZP 1/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zachodzi nieważność postępowania wynikająca z nienależytego umocowania pełnomocnika spółki akcyjnej (art. 379 pkt 2 k.p.c.) w sytuacji gdy odwołującym się od decyzji stwierdzającej odpowiedzialność za zobowiązania spółki akcyjnej z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne jest prezes zarządu tejże Spółki, który występuje jednocześnie w sprawie jako reprezentant osoby prawnej (spółki akcyjnej – art. 379 § 1 k.s.h.)?”

II UZP 2/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy czynności aplikanta adwokackiego realizowane na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (jedn. tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.) wykonywane w celu przygotowania do zawodu adwokata wchodzą – w rozumieniu art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) – «w zakres» działalności gospodarczej wykonywanej w ramach zawodu adwokata?”

III PZP 1/13

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zniesienie jednostek organizacyjnych administracji publicznej i przekazanie ich zadań innym jednostkom organizacyjnym administracji publicznej, posiadającym własne zasoby kadrowe wystarczające do wykonania przekazanych zadań, stanowi przejście zakładu pracy na innego pracodawcę w rozumieniu art. 23¹ k.p.?”

III SPZP 1/13

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd oceniając naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki powinien badać tok całego postępowania sądowego, czy też rozpatrując skargę strony w powyższym zakresie, może ograniczyć ocenę naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, tylko do etapu postępowania, w którym strona złożyła skargę (art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki)?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III SZP 1/12 – z dnia 15 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

1. Dla potrzeb ustalania za 2008 r. wysokości kwot na pokrycie kosztów zużycia odebranego gazu ziemnego i kosztów nieodebranego gazu ziemnego, o których mowa w art. 44 i art. 46 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905 ze zm.) nie stosuje się art. 33 ust. 3 tej ustawy. Jednakże przy stosowaniu za 2008 r. art. 46 ust. 5 ustawy uwzględnia się tylko koszty wytworzenia 1 MWh u danego wytwórcy za okres obejmujący II, III i IV kwartał 2008 r., zaś odnoszące się do danych konkretnego wytwórcy wartości poszczególnych zmiennych wzoru zawartego w art. 46 ust. 1 ustawy ustala się za 2008 r. na podstawie danych obejmujących II, III i IV kwartał 2008 r.

2. Podatek akcyzowy nie wchodzi w skład kosztów wytworzenia jednej megawatogodziny energii elektrycznej przez danego wytwórcę, o których mowa w art. 46 ust. 5 ustawy. W przypadku uwzględnienia podatku akcyzowego w średniej cenie energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszanej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 18 lit. b Prawa energetycznego, wartość tego podatku pomija się na użytek stosowania art. 46 ust. 5 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasa-

dach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905 ze zm.).

III UZP 5/12 – z dnia 15 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie:

„Czy ostateczny wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 15 września 2009 r. (Nr 10373/05) – stwierdzający naruszenie art. 1 protokołu pierwszego do Konwencji sporządzonego w Paryżu, dnia 20 marca 1952 r., Dz. U. 1995 r. Nr 36, poz. 175 – uzasadnia, w analogicznej sprawie, odmowę uchylecia wcześniejszej decyzji przyznającej emeryturę z tytułu opieki nad dzieckiem wymagającym stałej opieki (Ewk), którą, w trybie art. 114 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, negatywnie zweryfikował Zakład Ubezpieczeń Społecznych?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

II PZP 4/12 – z dnia 17 stycznia 2013 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Odszkodowanie należne pracownikowi w związku z rozwiązaniem umowy o pracę na podstawie art. 55 § 1¹ k.p. nie podlega ochronie przewidzianej w art. 87 § 1 k.p.

II PZP 5/12 – z dnia 18 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy reguły wynagradzania i przyznawania odpraw zawarte w ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących

niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2000 r. Nr 26, poz. 306 z późn. zm.) mają wprost zastosowanie do osób objętych przepisami tej ustawy w związku z przekształceniem podmiotowym pracodawcy w trakcie trwania ich stosunku pracy, czy też wymagają uprzedniego wypowiedzenia warunków płacy na podstawie art. 42 k.p.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

II PZP 6/12 – z dnia 18 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Pojęcie „tytuł prawny do lokalu mieszkalnego lub domu” użyte w art. 178 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523 ze zm.) obejmuje także umowę najmu w rozumieniu art. 659 § 1 k.c. zawartą między funkcjonariuszem Służby Więziennej a osobami fizycznymi.

II PZP 7/12 – z dnia 18 stycznia 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu

Pracownicy, o których mowa w art. 264 ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r. poz. 572 ze zm.), niebędący nauczycielami akademickimi, nie mają prawa do urlopu wypoczynkowego w wymiarze przysługującym tym nauczycielom.